

Jannus van de Berg: vaderliefde gevonden

vrijdag 10 augustus 2007

Jannus van de Berg (schuilnaam) raakte muurvast. Hij loog en stal. Hij ruziede met vrouw en kinderen. Hij wilde wel veranderen. "Ik bad veel, maar ik dacht: het helpt mij toch niets. Daardoor werd ik alsmaar neerslachtig en moedeloos. En ging ik gewoon door met mijn zondige leven." Eindelijk vond hij vergeving en de vaderliefde die hij vroeger gemist had.

Ik kom uit een groot gezin en ben gereformeerd opgevoed. Mijn ouders hadden een boerenbedrijf.

Mijn vader had veel functies in de kerk. Hij was streng in zijn houding tegen ons, zijn wil was wet. Deed je niet wat hij zei dan bekte of sloeg hij ons. Ik ontliiep hem vaak en was doodsbang voor hem. Ik kreeg geen vaderliefde. Daarom ging ik mijn eigen weg. Ik ging naar de

kerk omdat het moest. Intussen deed ik dingen die niet door de beugel konden, zoals stelen en liegen.

Ik werd enorm afgewezen. Ik was maar een nul en kon niets. Daardoor

heb ik de lagere school niet af kunnen maken. Ik voelde mij stom en dom. Ik voelde mij zo waardeloos gevoeld dat ik een eind aan mijn leven wilde maken. Maar als het zover was durfde ik niet.

Ik was bezeten van muziek, daar stak ik heel veel geld in. Elk jaar kocht ik een nieuwe stereo-installatie en andere dingen.

Ik kreeg verkering. Toen ik het uit wilde maken, werd ik bang voor mijn vader. Ik hield de verkering aan, trouwde en kreeg drie kinderen. Mijn stelen en liegen hielden niet op. Met mijn kinderen ging ik niet goed om. Altijd ruzies. Zo ook met mijn vrouw.

Toen kwam er een ander over de vloer waar mijn vrouw verliefd op werd. Daarop gebeurde er zoveel dat God op een gegeven moment ingreep. Hij zei letterlijk tegen mij: Tot hier toe en niet verder. Zo heb ik het ervaren.

Toen kwam die grote vergeving: God vergaf ons. Wat hebben wij veel gehuild.

Maar verder gebeurde er weinig. Ik had gehoopt dat mijn vrouw en ik dichter naar elkander zouden groeien, maar dat gebeurde niet. Wat strijd heb ik gehad heb ik gehad! De liefdesrelatie met alles wat er bij hoort was weg, al zo'n 25 jaar. Deze liefdesband is er nog niet.

Ik zocht mijn bevrediging in smerige films en was nog hebzuchtig. Gevangen in de hebzucht, seksverslaving en verbittering tegen mijn vrouw. Ik bad veel, maar ik dacht: het helpt mij toch niets. Daardoor werd ik alsmaar neerslachtig en moedeloos. En ging ik gewoon door met mijn zondige leven.

Ik keek vaak naar tv-programma's met Henk Binnendijk en Feike ter Velde, zoals het programma God verandert mensen. Ik dacht: als dat waar is dan kan Hij mij ook veranderen. Ik heb veel gebeden en gehuild voor de tv.

Ongeveer 5 jaar geleden kwam de grote ommekeer in mijn leven. Bij ons in de kerk kwam de Alphacursus en ik gaf mij hiervoor op. Op de derde wekelijkse cursusavond zei de cursusleider, die naast mij zat: lees Johannes drie vers 16 eens. Dit stukje in de bijbel zegt:

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft.

De cursusleider vroeg mij in plaats van de woorden "de wereld" en "ieder" mijn eigen naam te lezen.

Want zo lief heeft God Jannus gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat Jannus die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft.

Ik antwoordde: dat kan niet, dat bestaat niet. Hoe kan God mij zo lief hebben dat Hij voor mij Zijn enige Zoon liet sterven. Voor mij? Nee, dat kan ik

niet geloven.

Hij zei ook dat onze God mijn Vader is. Ik antwoordde: dat kan helemaal

niet. Want ik vergeleek Hem met mijn vader. Ik schudde telkens mijn

hoofd.

s'Avonds, na de cursus, heb ik veel gebeden. Telkens vroeg ik aan God of Hij werkelijk mijn Vader is. Tegen 1 uur in de nacht stond ik op van de stoel en huilde en zei: Here, als je werkelijk mijn Vader bent, laat het mij zien of voelen.

Plotseling werd heel de kamer hel verlicht. Op mijn rechter schouder voelde ik een hand en hoorde een stem die zei: Jannus, ik hou van je. Ik ben jouw Vader.

Ik voelde mij zo intens blij. Maar wat heb ik veel gehuild! Ik kon het haast niet geloven. Ik heb al mijn zonden beleden.

Van wie ik nog wist waar ik gestolen had, ben ik naar toegegaan. Ook aan mijn vrouw heb ik mijn zonden beleden. Maar zij geloofde mij niet, en hier is nog steeds geen verandering in gekomen. Er is nog veel liefde en geduld nodig in ons huwelijk.

Ondertussen is er met mij veel gebeurd. Ik ben sterker geworden. Ik kan het nu aan. Allemaal door de kracht van de HeiligeGeest. Ik kan mijn vrouw nu weer lief hebben. Dat is een andere liefde dan de liefde tussen man en vrouw: het is de liefde van God.

Ik was heel ongeduldig en vloekte veel. Ik zat vol verbittering, had

haatgevoelens, maar dat is nu zowat helemaal weg. Ik ben naar

bevrijdingspastoraat geweest, waar zieken worden genezen en boze machten en demonen uitgeworpen in Jezus' naam. Ik groei geestelijk nog steeds, dank zij Jezus, Gods Zoon, de redder der wereld. Ik ben nog steeds onder de indruk van Hem. En ik wil meer van Hem ontvangen. Hij is een geweldig goede God.

Lieve vrienden, mensen, ga naar Jezus toe geef je hart aan Hem. Hij heeft je

lief en houd van je. Hoe groot je zonden ook zijn, Hij is zo genadig om al je

zonden tevergeven. Wie in de Zoon van God gelooft heeft eeuwig leven. Is dat

niet geweldig? Hij wil zo graag bij je zijn. Wat Hij ons geeft is

veel mooier dan wat de wereld ons bieden kan. Geloof in Hem.

De man (vriend) op wie mijn vrouw verliefd werd is nu mijn grootste maat. Dat kan alleen om dat God deze liefde in onze harten heeft gelegd.

Liefde werkt blijdschap uit en geeft vrede, een vrede die alle verstand te boven gaat en de wacht houdt over mijn hart en gedachten. God zegt:

Want Ik weet, welke gedachten Ik over u koester, luidt het woord des HEREN, gedachten van vrede en niet van onheil, om u een hoopvolle toekomst te geven.

(Bijbel: Jeremia hoofdstuk 29 vers 11)

Jannus van de Berg, 2006

Om reden van privacy is een schuilnaam gebruikt. De echte naam is bekend bij de redactie van Keerpunt.

(c) Keerpunt, 2007